

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over Parkeringsklagenævnets kompetence, klagegebyr og proces

Færdselslovens § 122 c–§ 122 d: gyldighedsbetingelser for private kontrolafgifter og klagebehandlingen ved Parkeringsklagenævnet

Version 1 · Opdateret 30. maj 2026 · 4 afgørelser · 2009–2022

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Parkeringsklagenævnet blev oprettet af parkeringsbranchen med hjemmel i [færdselsloven § 122 d](#) og behandler klager over kontrolafgifter, som private operatører pålægger på offentligt tilgængelige private parkeringsarealer. Siden 1. juli 2018 har det været en gyldighedsbetingelse efter [§ 122 c, stk. 2](#), at operatøren er tilmeldt nævnet, og at der tydeligt vejledes om klageadgangen, når afgiften pålægges – ellers er afgiften ugyldig. Denne praksisoversigt gennemgår Parkeringsklagenævnets saglige kompetence, de formelle gyldighedsbetingelser nævnet prøver, klagegebyret, sagsgangen og forholdet til domstolene. Den dækker derimod ikke de materielle afgiftsbetingelser om skiltning, vilkår og betaling (se de øvrige parkeringsoversigter) eller momspligt af kontrolgebyrer (se [moms-fortolkning](#)).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Parkeringsklagenævnet afviser klager over kommunale og politipålagte parkeringsafgifter; nævnets kompetence omfatter kun kontrolafgifter pålagt af private på offentligt tilgængelige private parkeringsarealer.
- 02** Parkeringsklagenævnet kræver, at operatøren på pålægstidspunktet var tilmeldt klagenævnet, og at der tydeligt blev vejledt om klageadgangen – er en af delene ikke opfyldt, er kontrolafgiften ugyldig efter færdselsloven § 122 c, stk. 2.
- 03** Parkeringsklagenævnet kræver en skriftlig afgiftsmeddelelse med de fem oplysninger i parkeringsbekendtgørelsen – bl.a. hvilke vilkår der er overtrådt, tid og sted samt hvor indsigelser kan rettes – og tydelig skiltning med hvidt P på sort baggrund.
- 04** Parkeringsklagenævnet accepterer, at en privat kontrolafgift hviler på et aftaleretligt grundlag, hvor parkanten ved tydelig skiltning anses for stiltiende at have accepteret parkeringsvilkårene.
- 05** Bevisbyrden for, at gyldighedsbetingelserne (tilmelding, klagevejledning, skiltning og korrekt meddelelse) er opfyldt, påhviler i praksis operatøren som den professionelle part.
- 06** Får klageren medhold, betaler operatøren 3.500 kr. (ekskl. moms) til nævnet, mens et tidligt frafald af afgiften nedsætter operatørens gebyr til 1.000 eller 3.000 kr.

07 Klagenævnet er et frivilligt alternativ til domstolene: parkanten kan altid gå direkte til domstolene efter småsagsreglerne i retsplejelovens kapitel 39, og en nævnsafgørelse kan efterprøves ved domstolene.

08 I modsætning til forvaltningsretten, hvor manglende klagevejledning ikke gør en afgørelse ugyldig, er klagevejledning på det private parkeringsområde gjort til en egentlig gyldighedsbetingelse.

Retsgrundlaget: klagenævnet og betingelserne for private kontrolafgifter

§ 1

Parkering på et offentligt tilgængeligt privat område er som udgangspunkt et rent privatretligt anliggende. Som det er beskrevet i forarbejderne, antages det, at "når en bilist parkerer på et privat område, ... bilisten stiltiende accepterer de opstillede parkeringsrestriktioner". Indtil 2018 var der ingen lovbestemt klageadgang over private kontrolafgifter; en tvist måtte føres ved domstolene efter småsagsreglerne i retsplejelovens kapitel 39 eller – for afgifter over 1.000 kr. – for Forbrugerklagenævnet.

Med ændringsloven om oprettelse af klagenævn (lovforslag L 141, folketingsåret 2016/17), der trådte i kraft den 1. juli 2018, indsattes to nye bestemmelser. [§ 122 d](#) pålægger branchen at oprette nævnet:

Til behandling af klager over kontrolafgifter pålagt af private for overtrædelse af vilkårene for brug af offentligt tilgængelige private parkeringsområder opretter branchen på området et klagenævn.

Samtidig blev der i [§ 122 c, stk. 2](#) indført et supplerende, formelt krav for overhovedet at kunne pålægge afgiften:

Kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kan kun pålægges, hvis den, der pålægger afgiften, er tilmeldt det klagenævn, der er oprettet i medfør af [§ 122 d](#), og hvis der tydeligt er vejledt om klageadgangen hertil, når afgiftspålæg gives.

Formålet var ifølge de almindelige bemærkninger at "forbedre borgernes retssikkerhed ved bl.a. at oprette et uvildigt privat klagenævn for parkeringsafgifter ... således at borgerens adgang til at få prøvet en afgifts retmæssighed lettes". Konsekvensen af at tilsidesætte kravet fremgår direkte af forarbejderne:

Forslaget betyder, at private kontrolafgifter, som pålægges efter den 1. juli 2018, af en privat aktør, som ikke har tilmeldt sig klagenævnet og ikke tydeligt vejleder om klageadgangen hertil, er ugyldige.

Transportministeren kan efter [§ 122 d, stk. 2](#) fastsætte regler om klagenævnets virke, herunder om tilsyn; det var dog forudsat, at branchen selv står for driften, og at nævnet behandler sager "upartisk og uvildigt".

LOV

Færdselsloven § 122c, stk. 2

Færdselsloven § 122d

Parkeringsklagenævnets saglige kompetence og afgrænsningen mod offentlige afgifter

§ 2

Parkeringsklagenævnets kompetence er afgrænset i selve hjemmelsbestemmelsen til "klager over kontrolafgifter pålagt af **private** for overtrædelse af vilkårene for brug af **offentligt tilgængelige private** parkeringsområder", jf. [§ 122 d](#). Heri ligger en dobbelt afgrænsning: afgiften skal være pålagt af en privat operatør, og arealet skal være

et offentligt tilgængeligt privat areal. Rent interne arealer uden offentlig adgang og afgifter pålagt af offentlige myndigheder ligger uden for nævnet.

Den vigtigste afgrænsning går mod de **offentlige** parkeringsafgifter. Disse pålægges efter [færdselsloven § 121](#) af politiet eller vejmyndigheden, og de hører til en helt anden – forvaltningsretlig – ordning:

Afgørelse om pålæggelse af afgift kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed og er ikke omfattet af forvaltningslovens § 19. Afgiften tilfalder statskassen.

Mens den offentlige afgift altså ikke kan påklages administrativt, men prøves ved fogedret/domstol under forvaltningsretlige garantier, kan den private kontrolafgift påklages til Parkeringsklagenævnet og hviler på et aftaleretligt grundlag. Forskellen illustreres af domstolspraksis om de offentlige afgifter: I [BS-82/2021-HJR](#) fastslog Højesteret, at offentlige parkeringsafgifter er undergivet retssikkerhedsgarantier svarende til straffesager med krav om klar lovhjemmel, jf. EMRK artikel 7 – en sag der netop angik en afgift pålagt på det offentliges vegne (Gældsstyrelsen/Københavns Kommune) og derfor falder uden for nævnets område. Også reguleringen af kommunale parkeringsforhold er forvaltningsretlig: i [BS-345/2009-OLR](#) blev en kommunes ændring af parkeringsregulering kendt ugyldig på grund af manglende partshøring – en prøvelse, der hører hjemme ved domstolene, ikke ved Parkeringsklagenævnet.

LOV

[Færdselsloven § 121](#)[Færdselsloven § 122d](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret opretholder parkeringsafgift på fortov trods planlagt etablering af p-pladser

31.10.2022

Landsretten · Sag om gyldigheden af standsningsforbud i Rosengården

28.10.2009

§ 3 Hvad Parkeringsklagenævnet lægger vægt på: tilmelding, klagevejledning, skiltning og meddelelsens indhold

Nævnets prøvelse retter sig først og fremmest mod de **formelle gyldighedsbetingelser** for afgiften. Parkeringsklagenævnet lægger afgørende vægt på, om operatøren har iagttaget de fire krav, der tilsammen betinger en gyldig kontrolafgift:

- **Tilmelding** – var operatøren tilmeldt klagenævnet på det tidspunkt, afgiften blev pålagt, jf. [§ 122 c, stk. 2](#)?
- **Klagevejledning** – blev der tydeligt vejledt om klageadgangen til nævnet i forbindelse med afgiftspålægget?
- **Skiltning** – var der tydelig skiltning, jf. [§ 122 c, stk. 1](#) og parkeringsbekendtgørelsens [§ 3](#), der kræver en tavle med "et hvidt P på sort baggrund" og en undertavle ved naturlige indkørsler, let synlig i lys og mørke?
- **Meddelelsens indhold** – opfylder den skriftlige afgiftsmeddelelse indholdskravene i parkeringsbekendtgørelsens [§ 2](#)?

En meddelelse om, at kontrolafgift er pålagt, skal indeholde oplysninger om: 1) Hvilket eller hvilke parkeringsvilkår der er overtrådt, 2) tid og sted for observationen samt køretøjets registreringsnummer, 3) andre væsentlige faktiske oplysninger, der er lagt til grund ved pålæg af kontrolafgiften, 4) fristen for betaling af kontrolafgiften, og 5) hvortil indsigelser over kontrolafgiften kan rettes.

Manglende tilmelding eller manglende klagevejledning fører efter forarbejderne til, at afgiften er **ugyldig**. Det er værd at bemærke, hvor streng denne ordning er sammenlignet med den almindelige forvaltningsret. Efter [forvaltningsloven § 25](#) skal afgørelser ledsages af klagevejledning, men det fremgår af Vejledning om forvaltningsloven (pkt. 144):

Manglende klagevejledning kan ikke medføre, at afgørelsen bliver ugyldig.

På det private parkeringsområde er retsvirkningen den modsatte: her er klagevejledning (og tilmelding) gjort til en udtrykkelig gyldighedsbetingelse, så afgiften bortfalder, hvis vejledningen mangler. Det er et bevidst valg fra lovgivers side om at lægge et skærpet pres på operatørerne for at sikre parkanternes retssikkerhed.

LOV

Forvaltningsloven § 25

Færdselsloven § 122c, stk. 2

§ 4 Dokumentation- og beviskrav samt det aftaleretlige grundlag

Fordi gyldigheden af afgiften beror på operatørens egne handlinger (tilmelding, vejledning, skiltning og en korrekt meddelelse), er det i praksis **operatøren som den professionelle part**, der må kunne dokumentere, at betingelserne var opfyldt på pålægstidspunktet. Forarbejderne forudsætter netop, at oprettelsen af klagenævnet vil føre til, at retmæssigheden af afgiftspålæg prøves i langt større omfang end hidtil:

Dette stiller større administrative krav for selskaberne i forbindelse med selve klagesagen og kan også betyde, at der indirekte vil blive stillet større krav til selskabernes dokumentation for retmæssigheden af afgiftspålæg.

Når der klages, vurderer nævnet sagen på grundlag af de oplysninger og den dokumentation, parterne fremlægger – herunder fotodokumentation for skiltning og parkering, kopi af den udstedte meddelelse og dokumentation for, at operatøren var tilmeldt nævnet og havde vejledt om klageadgangen.

Selve det materielle grundlag er fortsat aftaleretligt. Det supplerende krav om tilmelding og vejledning ændrer ikke herpå:

Det supplerende kriterium om tilmelding til klagenævnet og krav om vejledning herom ændrer ikke ved, at parkering på offentligt tilgængeligt privat område hviler på det aftaleretlige grundlag, som hele tiden har været gældende på området.

Dermed prøver nævnet både (i) om aftalen overhovedet er gyldigt indgået – dvs. om parkanten gennem tydelig skiltning kan anses for stiltiende at have accepteret vilkårene – og (ii) om de formelle gyldighedsbetingelser i [§ 122 c](#) er overholdt. Slår blot ét af de formelle krav fejl, kan nævnet give klageren medhold, uanset at parkanten faktisk overtrådte et parkeringsvilkår.

LOV

Færdselsloven § 122c, stk. 2

§ 5 Klagebehandling, klagegebyr og gebyr ved medhold

Parkeringsklagenævnet er et **godkendt privat klage- eller ankenævn**. Det fremgår bl.a. af, at nævnet optræder side om side med fx Ankenævnet for hotel, restaurant og turisme og Ankenævnet på Energiområdet i [bekendtgørelse om gebyrer ved godkendte private klage- eller ankenævn](#). Driften finansieres af branchen, og

det blev i forarbejderne anslået, at nævnet skulle behandle ca. 3.500-4.000 klager årligt til en gennemsnitlig sagsbehandlingsudgift på ca. 3.500 kr.

Operatørens gebyr er fastsat i nævnets vedtægter (§ 25) og udmøntet i § 11 i gebyrbekendtgørelsen:

Situation	Operatørens gebyr (ekskl. moms)
Klageren får medhold i nævnet	3.500 kr.
Operatøren frafalder afgiften ≤ 21 dage efter at være orienteret om klagen	1.000 kr.
Operatøren frafalder afgiften senere, men før sagen overgives til nævnet	3.000 kr.

Gebyrtrappen er udtrykkeligt indrettet, så operatøren har et **økonomisk incitament til at frafalde tvivlsomme afgifter tidligt** frem for at lade sagen gå til realitetsbehandling.

Klagerens gebyr og tilbagebetaling: Klageren betaler ved indgivelsen et klagegebyr, der efter den almindelige model for godkendte private tvistløsningsorganer tilbagebetales, hvis klageren får medhold, sagen forliges i det væsentligste til klagerens fordel, eller klagen afvises som uden for nævnets kompetence. Modellen ses tydeligt i den parallelle ordning ved Forbrugerklagenævnet, hvor § 26 bestemmer, at forbrugerens klagegebyr "tilbagebetales til forbrugeren, hvis ... forbrugeren får medhold i klagen" eller klagen afvises som uden for kompetencen. Nævnets afgørelser træffes efter en juridisk bedømmelse, er skriftlige og begrundede, og parterne underrettes om muligheden for at indbringe sagen for domstolene.

LOV

Færdselsloven § 122d, stk. 2

§ 6 Forholdet til domstolene og parallel domstolsprøvelse

Klagenævnet erstatter ikke domstolene – det er et **frivilligt alternativ**. Forarbejderne understreger, at parkanten frit kan vælge domstolsvejen:

Forslaget ændrer ikke på, at parkanten kan vælge at gå direkte til domstolene – uden om nævnet – hvis dette måtte ønskes. Disse sager vil fortsat som udgangspunkt skulle behandles efter reglerne om småsagsproces i retsplejelovens kapitel 39.

Den samme valgfrihed gælder Forbrugerklagenævnet for afgifter over beløbsgrænsen. En nævnsafgørelse er ikke en tvangsfuldbyrdelig forvaltningsafgørelse; både en parkant, der ikke har fået medhold, og en operatør, der vil fastholde sit krav, kan få tvisten prøvet ved domstolene. Nævnets praksis fungerer derfor som et hurtigt og billigt filter, mens den endelige retlige afklaring ligger hos domstolene.

Den domstolspraksis, der findes på parkeringsområdet, angår navnlig de **offentlige** afgifter og det aftaleretlige grundlag. I [BS-82/2021-HJR](#) – uddybet i Højesterets [prøvelse i sag 82/2021](#) – prøvede Højesteret en offentlig parkeringsafgift under strenge retssikkerhedskrav. Den strukturelle grænse mellem uvildig klagebehandling og domstolsprøvelse genfindes i øvrige retsområder: i [BS-55722/2019-HJR](#) fastslog Højesteret – på skatteområdet, men ud fra et generelt princip – at adgangen til administrativ klagebehandling beror på, om forholdet falder inden for klageorganets afgrænsede kompetence, og at borgeren ellers henvises til domstolene. Tilsvarende gælder for Parkeringsklagenævnet: falder en sag uden for nævnets saglige kompetence (fx en

offentlig afgift eller et ikke-offentligt tilgængeligt areal), er domstolene rette forum. I det gennemgåede materiale ses Højesteret endnu ikke at have taget stilling til selve Parkeringsklagenævnets kompetence efter § 122 d.

LOV

Færdselsloven § 121

Færdselsloven § 122c, stk. 2

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret opretholder parkeringsafgift på fortov trods planlagt etablering af p-pladser

31.10.2022

Højesteret · Afvisning af administrativ rekurs vedrørende krav om tilbagebetaling af ulovligt opkrævet smøreolieafgift

12.11.2021

§ 7 Sammenfatning: de bærende krav i nævnets praksis

Parkeringsklagenævnets kompetence og praksis kan sammenfattes i nogle få bærende træk:

- **Kompetence:** Nævnet behandler kun kontrolafgifter pålagt af private på offentligt tilgængelige private arealer, jf. § 122 d. Offentlige og kommunale afgifter efter § 121 hører til en forvaltningsretlig ordning og prøves ved domstolene.
- **Gyldighedsbetingelser:** En afgift pålagt efter 1. juli 2018 er ugyldig, hvis operatøren ikke var tilmeldt nævnet, eller der ikke tydeligt blev vejledt om klageadgangen, jf. § 122 c, stk. 2 – et skærpet krav i forhold til den almindelige forvaltningsret, hvor manglende klagevejledning ikke gør en afgørelse ugyldig.
- **Bevis og dokumentation:** Operatøren må kunne dokumentere tilmelding, klagevejledning, tydelig skiltning og en meddelelse, der opfylder parkeringsbekendtgørelsens § 2; slår ét formelt krav fejl, kan klageren få medhold uanset overtrædelsen.
- **Gebyr:** Operatøren betaler 3.500 kr. ved klagerens medhold, men kun 1.000 eller 3.000 kr. ved tidligt frafald, hvilket tilskynder til at trække tvivlsomme afgifter tilbage.
- **Domstolene:** Nævnet er et frivilligt, hurtigt alternativ; parkanten kan altid gå direkte til domstolene (småsagsproces), og nævnets afgørelse kan efterprøves dér.

LOV

Færdselsloven § 122c, stk. 2

Færdselsloven § 122d

REFERENCE Lovgrundlag

4 paragraffer

Forvaltningsloven § 25

Færdselsloven § 121

Færdselsloven § 122c

stk. 2

Færdselsloven § 122d

MATERIALE Citerede afgørelser

3 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

31.10.2022 Højesteret opretholder parkeringsafgift på fortov trods planlagt etablering af p-pladser

2268-2701

12.11.2021 Afvisning af administrativ rekurs vedrørende krav om tilbagebetaling af ulovligt opkrævet smøreolieafgift

bs-55722-2019-hjr

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

1

28.10.2009 Sag om gyldigheden af standsningsforbud i Rosengården

4970-5989